

אחת היתה לו במצחו, שנאמר משור פר מקרן מפריס, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה של יד של תפלין של רבון העולם. ב' פתח של רבון העולם, הוא שמו התפלין ששם, אבל פתח תפלין עליו, וסוד הדבר - אין קדוש פה' כי אין בלתי, אין מצוה שלא כלולים בה עשר ספירות.

ועקר של התפלין משמאל, ומשום כך נשבע יהו"ה בימינו - זו תורה, ובזרוע עזו - אלו תפלין. ומצד השמאל ה' תפלין על ר', אם על בנה, משום שבה נבנה. זהו שפתוב כונן שמים בתבונה. י' אבא תפלין על הבת ה', שבו נבנית. זהו שפתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, וזהו הו"ה, וזה סוד ארבע משמרות הוא הלילה.

ויש אומרים הו"ה ב' אמצע, כמו זה: יהו, י' קדש לי, ה' ה' ויהי פי יביאך ויהי אם שמוע, ו' שמע ישראל, הו"ה - ו' י' באמצע, יהו"ו - ה' ה' באמצע. ובצורה של שמים עשרה הו"ה נודעו כלם, ואלה הם: יהו"ה יהו"ו יהו"ה, שרמונים בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י. השם הזה מקור האותיות, והמקור שלהן בפסוקים בנקודות: יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ - מקור הנקודות מן יהו"ו ותהלל המתהלל השכל וידוע, ויה"ה ידותיו ולצלע המשכן השנית.

ש"שה וי"ם בשם הזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודותיהם ויראו אותה שרי פרעה וה"ה, ויה"י וי"בש ה"יום ה"זה יהו"ה, ויה"ה וי"רא

במצחו, שנאמר (תהלים טט לב) משור פר מקרן מפריס, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה של יד ותפלי דמארי עלמא.

ב' פתח דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין דשוי, אבל פתח תפלין עליה, ורזא דמלה אין קדוש פיהו"ה פי אין בלתי (שמואל א ב). לית פקודא דלא אתפלילן ביה עשר ספירן.

ועיקר התפלין משמאל, ובגין כך נשבע יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה, ובזרוע עזו אלו תפלין, ומסטרא דשמאלא ה' תפלין על ר', אימא על ברה, בגין דבה אתבני, הדא הוא דכתיב כונן שמים בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא ה', דביה אתבניאת, הדא הוא דכתיב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא רזא ארבע משמרות הו"ה לילה.

ואית דאמר הו"ה ב' אמצע, כגוונא דא יהו"ו, י' קדש לי, ה' ה' ויהי פי יביאך ויהי אם שמוע, ו' שמע ישראל, הו"ה ו' י' באמצעיתא, יהו"ו ה' ה' באמצעיתא.

ובצורה די"ב הו"ן, אשתמודעו בלהו, ואלין אינון יהו"ה יהו"ה יהו"ו יהו"ה, דרמיזי בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, האי שמא מקורא דאתוון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי, יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ (תהלים צז). מקורא דנקודי מן יהו"ו (ירמיה ט כג) ותהלל המתהלל השכל וידוע, ויה"ה (שמות כו ט-ז) ידותיו ולצלע המשכן השנית.

תלת וי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודיך דלהון ויראו אותה שרי

יושב הארץ הפנעני. הוה"י
 היו"ה ההי"ו - מקורם הוה"י
 וכל זה איננו שנה לי, הוה"ה המר
 ומירנו והנה הוא, ההו"ו עירה
 ולשרקה בני אתנו, היה"ו הוה"ה
 ההו"ל, הנה"ו ליהו"ה אתי
 ונרוממה שמו, הוה"ה הנה יד
 יהו"ה הוה"ה, ההו"י וצדקה תהיה
 לנו פי.

וכל הפסוקים שבאים ההו"ו"ת
 הללו בראשי אותיות או בסופי
 אותיות, בין מן התורה, בין מן
 הנביאים, בין מן הפתובים, יכול
 לנקד אותם בנקודיהם, אף כף
 כל ההו"ו"ת שבאות משלש
 אותיות, נקדה שלהם בפסוקים,
 כמו ידה מקורו: פי יהו"ה יהיה
 בכסלף. ויש שמנקד אותם
 מראשי תבות להו"ה שבסופי
 תבות, ואם הוה"ה בראשי תבות
 - הנקוד שלו בסופי התבות. ויש
 נקוד בסוד אחר כמו זה: יהו"ה
 מלף יהו"ה מלף יהו"ה ימלף,
 השמות למעלה, הנקודות שלהם
 פתובות פתחיהם.

ארבעה שמות תלויים מכל שם
 ושם, ועליהם נאמר וקרא זה -
 כנגד שתיים עשרה פני שלש
 החיות, אל זה - שתיים עשרה
 פנפי שלש החיות, ועל כלם פני
 אדם, ותפלין הוא פני אדם,
 ציצית פני החיות וכנפי החיות,
 ופרשוהו רבתינו, שם בן שתיים
 עשרה - כל היודעו והזהיר בו,
 כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י. כל י' הוא
 פני יהו"ה, א' ודמות פניהם פני
 אדם. כאן בשם הזה הסוד של
 תפלין וציצית.

יהו"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א טו), הכא בהאי שמא רזא
 דתפלין וציצית.

פרעה (בראשית יב טו) ויהו"ה, ויהו"ה? ודבש היום
 הנה יהו"ה (דברים כו טו), ויהו"ה וירא יושב
 הארץ הפנעני (בראשית נ טו). הוה"י היו"ה ההי"ו
 מקורא דלהון, הוה"י? וכל זה איננו שנה
 לי (אסתר ה יג), הוה"ה המר ומירנו והנה
 הוא (ויקרא כו לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני
 אתנו (בראשית מט יא), היה"ו הוה"ה ההו"י, הנה"ו
 ליהו"ה אתי ונרוממה שמו (תהלים לד ד), הוה"ה
 הנה יד יהו"ה הוה"ה (שמות ט ג), ההו"י? (דברים ו
 כה) וצדקה תהיה לנו פי.

וכל קראין דקא אתיין הוה"ו אלין בראשי
 אתוון, או בסופי אתוון, בין מן התורה
 בין מן הנביאים בין מן הפתובים, יכול
 לנקד לון בנקודיהו, אוף הכי כל הוה"ו
 דקא אתיין מתלת אתוון, נקודה דלהון
 בקראין, כגון ידה מקורא דיליה פי יהו"ה
 יהו"ה בכסלף (משלי ג כו), ואית דנקיד לון
 מראשי תיבין להוה"ה דבסופי תיבין, ואם
 הוה"ה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי
 תיבין. ואית נקודה ברזא אחרא (ד' טו)
 פגוונא דא, יהו"ה מלף יהו"ה מלף
 יהו"ה ימלף, שמקן לעילא, נקודאן דלהון
 פתיבין דתחותיהו.

ארבע שמקן תליין מכל שמא ושמא,
 ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ו
 ב) לקבל י"ב אנפין דתלת חיוון, אל זה י"ב
 גדפין דתלת חיוון, ועל פלהו פני אדם,
 ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני חיוון וגדפי
 חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל היודעו
 והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי